

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice,
Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice,
Michalovice, Hostkovice a Hlohov*

Prosinec 2016

Vánoční

32. číslo

neprodejné

informace farnosti Bohdaneč

8. ročník

**K O T O U Č O V – obrázek Svaté rodiny na rozcestí U obrázku,
směr Kotoučov – Tasice - Bělá**

*Bílá cesta
jdeme spolu,
končí světlem
na obzoru.*

*Bílá cesta vede
v modrou naděj nebe.*

(František Trtílek: Dotazníky, 2005 Sursum)

Nedejme si vytunelovat Vánoce!

„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“
(Jan 1,11-14)

Rok co rok jsme svědky toho, jak se z Vánoc vytrácí jejich duchovní podstata. Svátky, které mají přinášet pokoj a vnitřní usebrání, přináší spíše shon a nervozitu. V tomto období stoupá nejenom počet dopravních nehod a jiných incidentů, ale také počet sebevražd.

Možná si řeknete, že nás křesťanů se to netýká. Některých křesťanů možná ne, ale těch je zoufale málo. Nejsm si jistý, jestli mezi ně vždycky patříme. Před časem jsem si všimnul sloganu: „Aby vaše Vánoce byly značkové, musíte...“ – samozřejmě nakupovat pouze značkové zboží.

Jistě si nemusíme zdůrazňovat, že Vánoce se obejdou bez značkových věcí, byť by jejich kvalita byla jakkoliv vysoká, ale neobejdou se bez Ježíše.

Chceme-li tedy prožít Vánoce plné radosti a pokoje – té nebeské radosti a Božího pokoje, dobře se dívejme, co všechno přinášíme do našich domovů, co všechno chceme mít na štědrovečerním stole, aby nebeští inspektoři, kdyby se náhodou objevili, nemuseli vyházet do kontejnerů marnosti všelijaké pohanské tretky, byť je máme ozdobené značkou křesťanství.

Ještě horší jsou věci, které přímo hyzdí Vánoce. Jsou to naše nevyznané hříchy a neodpuštěné křivdy. Štědrý večer prověří náš vztah k Bohu, ale také naše vztahy k našim nejbližším. Nečekejme, že nános této špíny vyčistí ten druhý. Začněme sami a možná se ten druhý přidá.

Nejpopulárnější vánoční koledou je bezesporu Tichá noc. Vede nás do Betléma, abychom si tam u jesliček uvědomili, co se to vlastně stalo, že se Bůh tak hluboko snížil, že na sebe vzal lidské tělo a dokonce se narodil ještě pod lidskou úroveň – narodil se v chlévě, mezi zvířátky. To proto, aby za ním mohli přijít i ti nejchudší i ti nejnižší postavení – samozřejmě, že to platí i v rovině duchovní. I ten největší hříšník může se svoji špínou do chléva, kde jej čeká odpuštění a cesta do chrámu Božího.

Tichá noc náš však vybízí také k tomu, abychom se sami utišili, abychom mohli uslyšet tichý Boží hlas, který je určený pouze nám.

Nenechme se vtáhnout do oslavy pohanských vánoc, které jsou vytunelované o to nejdůležitější, o samotného Pána Ježíše.

Přeji vám, abyste v tichu svého srdce uslyšeli andělské zpěvy. Přeji vám, abyste uslyšeli především tichý Ježíšův hlas, ten at' vás potěší a povzbudí a také vede k těm, kteří ještě Jeho hlas v tom dnešním chaosu nezaslechli.

J. K.

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha...“

Zamýšlím se dnes, skromně, ale srdce, v týdnu před 4. nedělí adventní. Ano, radujte se v Pánu všichni, Pán je již blízko. Lid, který chodil ve tmě, vidí před sebou velké světlo! Tak to píše prorok Izaiáš.

Jako nadpis jsem zvolil letos odpověď na responsoriální žalm z vánoční mše „Ve dne“. Ano, Bůh posílá svého Syna, jenž od narození z Neposkvrněné P. Marie až do Nanebevstoupení, je člověkem. On učí, získává apoštoly a učedníky, koná zázraky, trpí za viny nás všech – a zanechává nám evangelium a svátosti.

Velikost Vánoc, hned po Velikonocích, dokazují i 4 vánoční mešní formuláře – vigilie, v noci, za svítání a ve dne. I dnes, v sekularizované společnosti, lze najít odpovídající rozdělení fyzického a duchovního slavení Ježíšova narození. V současné době ten, kdo je úměrně ekonomicky zabezpečen, nemusí stát fronty na vánoční pamlsky. A ta vánoční večere by měla nějak vybočovat z uchvátanosti všedních dní. Mám na mysli přání, modlitbu, sounáležitost rodiny...

Vzpomínám si na vyprávění mých rodičů. Bývali lidé, kteří na Štědrý den loupali burské oříšky. Nebyli to bezdomovci, ale byla to jejich večere.

Vzpomeňme i na kněze, kteří už nemají rodiče, ale vracejí se ze slavné bohoslužby do tiché, studené fary. Proto to někteří řeší večeri pro bezdomovce, či opuštěné farníky. V kostele mají své místo, na rozdíl od dřívějších výsad šlechty a zámeckých úředníků (oratoř), či sedláků a obchodníků (první lavice).

I letošní rok přinese své problémy. Ale Boží sláva a lidská, dobrá vůle pomáhá a pomůže! A tak se radujme z narozeného Krista!

Váš Karel Pompe

Náš Zpravodaj...✉

Milí čtenáři, úvodem přijměte omluvu za drobné zpoždění vánočního vydání našeho Zpravodaje. Chceme také malinko shrnout dosavadní práci a úsilí na Zpravodaji – zatím je stále vydáván 4x do roka, ikdyž původní záměr byl 6x do roka, což se zatím nedaří z časových důvodů splnit. Více čísel do roka je zatím cíl a určitá – napsáno soudobým jazykem – výzva ☺.

Je třeba poděkovat také všem, kteří nám zasílají své články a příspěvky, či informace. Určitě se zase v dalším roce, kdy Zpravodaj bude vycházet již 9. rokem, budete moci těšit na své známé, příspěvky od prof. Pompeho, od Ing. Nešpora ze sousední, farnosti v Červených Janovicích, také na občasná výňatky z Pamětí, které píše bohdanečský rodák pan Zadražil. Kromě toho bude dále pokračovat seriál náboženství pro dospělé z Dějin spásy, od P. Martina Sklenáře a také Kapitoly z liturgiky od P. Radka Martinka. Vše bude doplněno dalšími informacemi, úvahami. Věříme, že vás opět i v dalším roce Zpravodaj zaujme a osloví a na případné odezvy se budeme těšit. Farní časopis Zpravodaj je hlavně pro nás. ☺ A.H.

NÁBOŽENSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ

V dnešním čísle vám přinášíme již 12. lekci Náboženství pro dospělé, ke kterému jsme dostali souhlas od **P. Martina Sklenáře**, který celou sérii připravil. Ke studiu a zamyšlení je dobré otevřít také Bibli a dohledat v ní příslušné pasáže. Ten, kdo Bibli nemá a měl by o ní zájem, se může obrátit na Annu Holubovou. Věříme, že vám Náboženství pro dospělé pomůže rozšířit dosavadní znalosti z Dějin spásy.

12. hodina – První hřích a dědičná vina

Po tom, co jsme se několik předchozích hodin věnovali knihám SZ, a uvažovali o tom, co nám vypovídají o Bohu, se nyní při této a následující hodině zaměříme na lidskou odpověď na toto Boží jednání.

O prvním hříchu jsme hovořili již ve čtvrté hodině. Pokud máte čas a chuť, můžete se k této hodině vrátit a znovu si přečíst, co nám zpráva o prvním hříchu říká. Při této hodině se totiž už příliš nebudeme zabývat samotným příběhem, ale připomeneme si, v čem spočívala hrůza prvního hříchu a jaké to má pro nás důsledky.

Je dobře, že o těchto věcech uvažujeme v kontextu adventní doby. Přestože budeme hovořit primárně o prvním hříchu, respektive o dědičné vině, jistě nám toto uvažování pomůže také k tomu, abychom hlouběji chápali, co to znamená hřích, co dělá hřích s naším životem, že hřích vlastně není ani tak vykonání nějakého skutku (skutková podstata hříchu), ale že je to spíše nějaký stav, pro který se rozhodujeme, do kterého vstupujeme, ve kterém žijeme.

V čem spočíval první hřích?

Již jsme se společně zamýšleli nad tím, v čem spočíval první hřích. Ale jelikož v nás je velmi zažitá odpověď, že první hřích spočíval v tom, že první lidé pojedli ze stromu, že snědli ten plod stromu, bude dobré si připomenout, v čem ten hřích spočíval a proč má vlastně takové důsledky. Pro mnoho lidí je totiž nepochopitelné, proč pro takovou „maličkost“ přichází tak závažný trest. Je dobré pamatovat na to, že svatopisec prostřednictvím tohoto příběhu odhaluje něco mnohem hlubšího.

První hřích spočíval v *neposlušnosti* a v *touze být sám sobě bohem*.

Bůh stvořil tento svět s nějakým plánem, s plánem spásy. Člověk, který byl stvořen Bohem, může dosáhnout této spásy (svého štěstí) jen tehdy, když bude poslušný vůči tomuto plánu, když se bude rozhodovat pro Boží vůli a uskutečňovat ji.

První lidé ale řekli zásadní NE. S neposlušností prvních lidí velmi úzce souvisí také vnímání Boha, jako někoho zlého. Dáblovi se podařilo lidem namluvit, že Bůh je zlý, že je někým, kdo je chce ochudit o něco dobrého. Dokázal, aby se prvním lidem znelíbil Boží plán spásy. Uspěl ve své snaze vnutit Adamovi a Evě, že mají proč se cítit ochuzeni, Bohem ošizeni o něco podstatného¹.

Đábel přiměl první lidi, aby se rozhodli být sami sobě bohem, sami si určili plán spásy, aby si sami určili, jak dosáhnou štěstí. Oni sami se mají rozhodovat, sami si určovat, co je dobré a co je špatné. Proč má o jejich životech rozhodovat někdo jiný?

Jedná se o jistý první humanismus v lidských dějinách. Sebestřednost člověka, který ze sebe dělá boha, který sám sebe staví do středu jako toho, kolem kterého se všechno točí, kdo všemu dává smysl, kdo určuje, co je správné a co je špatné, kdo určuje, jak bude dosahovat svého štěstí, naplnění svého života.

Toto rozhodnutí se člověka tedy není jen nějakým konkrétním skutkem, přestoupením nějakého příkazu, ale je zřetelným vyjádřením toho, jakým způsobem chce první člověk prožívat a uskutečňovat svůj život.

Důsledek prvního hříchu

První hřích s sebou tedy přinesl mimo jiné zásadní narušení vztahu člověka s Bohem a z toho vyplývající důsledky pro život člověka.

Jediný Bůh je skutečně živý. Jen on je skutečným zdrojem života. Jen on může dávat život. Člověk, který se rozhodl zprerhat s ním své vztahy, který se rozhodl být sám sobě bohem, tedy opustil prostor života a nutně začal směřovat ke smrti, k věčnému zatracení.

Dědičná vina

Tím se dostáváme k otázce dědičné viny². Dědičná vina je stavem, ve kterém se rodí všichni potomci prvních lidí. Každý člověk se rodí v tom stavu, pro který se první lidé rozhodli. Přichází na tento svět ve stavu odloučenosti od Boha, který jediný je zdrojem života. Rodí se mimo Boha, tedy v nutném směřování k věčné smrti.

Z tohoto stavu je možné se dostat jen prostřednictvím obnovení mého vztahu s Bohem. Tento vztah obnovím v okamžiku, kdy se Bůh pro mě znovu stane skutečně Bohem, kdy se stanu Božím dítětem, tedy prostřednictvím křtu.

¹ Můžeme si všimnout, že podobným způsobem bude pokoušen ďáblem i Ježíš – pokloň se mi a já ti dám všechno. Tvůj Otec je zlý, protože ti to všechno chce dát až potom, až po té, co umřeš na kříži... Boží plán je vůči tobě nešetrný. Boží plán spásy je špatný.

² Úmyslně neužívám termín dědičný hřích, ale dědičná vina. V tradici církve se totiž ustálila definice hříchu jako vědomého a dobrovolného překročení Božího zákona (definici se budeme věnovat podrobněji později, až budeme probírat otázku hříchu). Z tohoto hlediska proto nechci pro stav, ve kterém se rodíme, užívat termín „hřích“.

Smrt a utrpení „nevinných“ dětí

Častokrát se objevuje otázka, zda je takovéto pojetí spravedlivé. Zda je takovýto Bůh spravedlivý. Nejčastěji je tato nauka kritizována a těžce přijímána v otázce utrpení a smrti tak zvaných „nevinných“ dětí. Jak je možné mluvit o dědičné vině u dětí, které byly sotva počaty, či se sotva narodily? Vždyť ony se ničím neprovinily, proč by tedy měly pykat za selhání jiných?

Bůh stvořil člověka, protože ho chtěl, stvořil ho z lásky. Nabídl mu plán spásy, plán štěstí. Zároveň mu ale dal svobodu, aby se pro tento plán rozhodl. Bůh respektuje lidské rozhodnutí i se všemi jeho důsledky. Když se člověk rozhodl pro to, že nebude žít ve společenství s Bohem, pak Bůh takovéto rozhodnutí respektuje.

Otázka prvního hříchu totiž není jen osobním rozhodnutím se jednoho člověka, ale je kolektivním rozhodnutím lidstva³. Je to stav, pro který se člověk rozhoduje. Je to rozhodnutí o tom, jak a „kde“ chce prožívat svůj život.

A v tomto stavu, na „tomto místě“, s tímto způsobem uvažování (sám sobě bohem) rodí člověk své potomstvo. Dědičná vina je tedy „místem“ a stavem, ve kterém se člověk rodí – v odloučenosti od Boha, neboli ne v Bohu. Stejně jako dítě, které se narodí svým rodičům v Americe, se rodí v Americe a ne v Evropě, tak i dítě, které se rodí rodičům, kteří jsou mimo Boha, se rodí mimo Boha a nikoli v Bohu.

Dítě se rodí v tom stavu, pro jaký se předci rozhodli. On je dědicem rozhodnutí svých předků. To, jak vypadá dnešní svět, jak jsou rozděleny jednotlivé státy..., je dědictvím, do kterého se každý člověk rodí. Tak i rozhodnutí žít mimo Boha je tímto dědictvím lidstva.

První hřích je popřením Božího plánu spásy. První člověk, který odmítl tento plán, tak rodí své potomky v tomto rozhodnutí, v tomto svém odmítnutí. První člověk se rozhoduje, že chce poznávat⁴ dobré i zlé. A tak i jeho potomstvo toto dobré i zlé zakouší.

Židovské pojetí

Židé neznají nauku o dědičné vině. Dle židovské tradice se člověk rodí čistý a bez hříchu. Hříchy se hromadí teprve v průběhu života. Židovská tradice dokonce v některých případech hovoří o tom, že člověk může zhřešit teprve v tom momentě, kdy se na něho vztahuje právní odpovědnost. A této právní zodpovědnosti dosahuje Žid někdy kolem dvacátého roku života.

Přesto se ale Židé museli nějak vyrovnat s otázkou utrpení těchto nevinných. Právě zde se stává pochopitelným opakující se Boží výrok „stíhám viny otců na synech“.

³ Zde by šlo jistě uvažovat o tom, kdo jsou tito bibličtí Adam a Eva, zda se jedná o jednotlivce, nebo jsou to spíše jména zastupující lidstvo (Adam = země, půda; Eva = živa – matka všech živých).

⁴ Hebrejské sloveso poznávat není jen intelektuální skutečností, je ale je to něčím, co se týká celé bytosti. Celý člověk poznává dobré, ale i zlé.

Jestliže totiž je dítě bez hříchu, jak mohou vysvětlit to, že trpí, že umírá...? Na děti jsou v židovském pojetí trestány viny otců.

Přestože se nám tato nauka může zdát velmi drsná a nepřijatelná, může nám pomoci lépe pochopit nauku o dědičné vině. Každý člověk je prostě „dědicem“ svých rodičů. A to jak v tom dobrém, tak také v tom špatném. A mezi to špatné patří právě ono rozhodnutí se pro život mimo Boha.

Závěr

První hřích a následná dědičná vina jsou zraněním našeho lidství. Jsou něčím, co ovlivňuje náš život, co nás staví do pozice narušeného vztahu s Bohem. O tom, jak se to v našem životě projevuje, budeme společně hovořit příští týden, kdy se budeme zamýšlet nad tématem „Život ve vzdálenosti od Boha“.

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu

1. Kde nalezneme příběh o prvním hříchu Adama a Evy?
2. V čem spočíval první hřích?
3. Co znamenalo rozhodnutí prvních lidí ve vztahu k Božímu plánu spásy?
4. První člověk ve svém jednání vyjádřil, jak vnímá Boha. Jakým způsobem ho vnímal?
5. Co to pro člověka znamená, že vnímá Boha jako zlého?
6. Co znamená touha být sám sobě bohem?
7. Jaký je důsledek rozhodnutí člověka být sám sobě Bohem?
8. V čem spočívá hrůza touhy být sám sobě Bohem?
9. Proč je první hřích tak závažný?
10. Co je to dědičná vina?
11. Jak je možné změnit důsledky prvního hříchu?
12. Kdy dochází k tomuto obnovení vztahu s Bohem?
13. Jaké bylo židovské pojetí ohledně dědičné viny?
14. V kolika letech Žid dosahuje právní odpovědnosti?
15. Jak Židé vysvětlují to, že dítě, které je bez hříchu, trpí a umírá?
16. Čím nám židovská nauka může pomoci k pochopení dědičné viny?
17. Proč se děti rodí s dědičnou vinou?

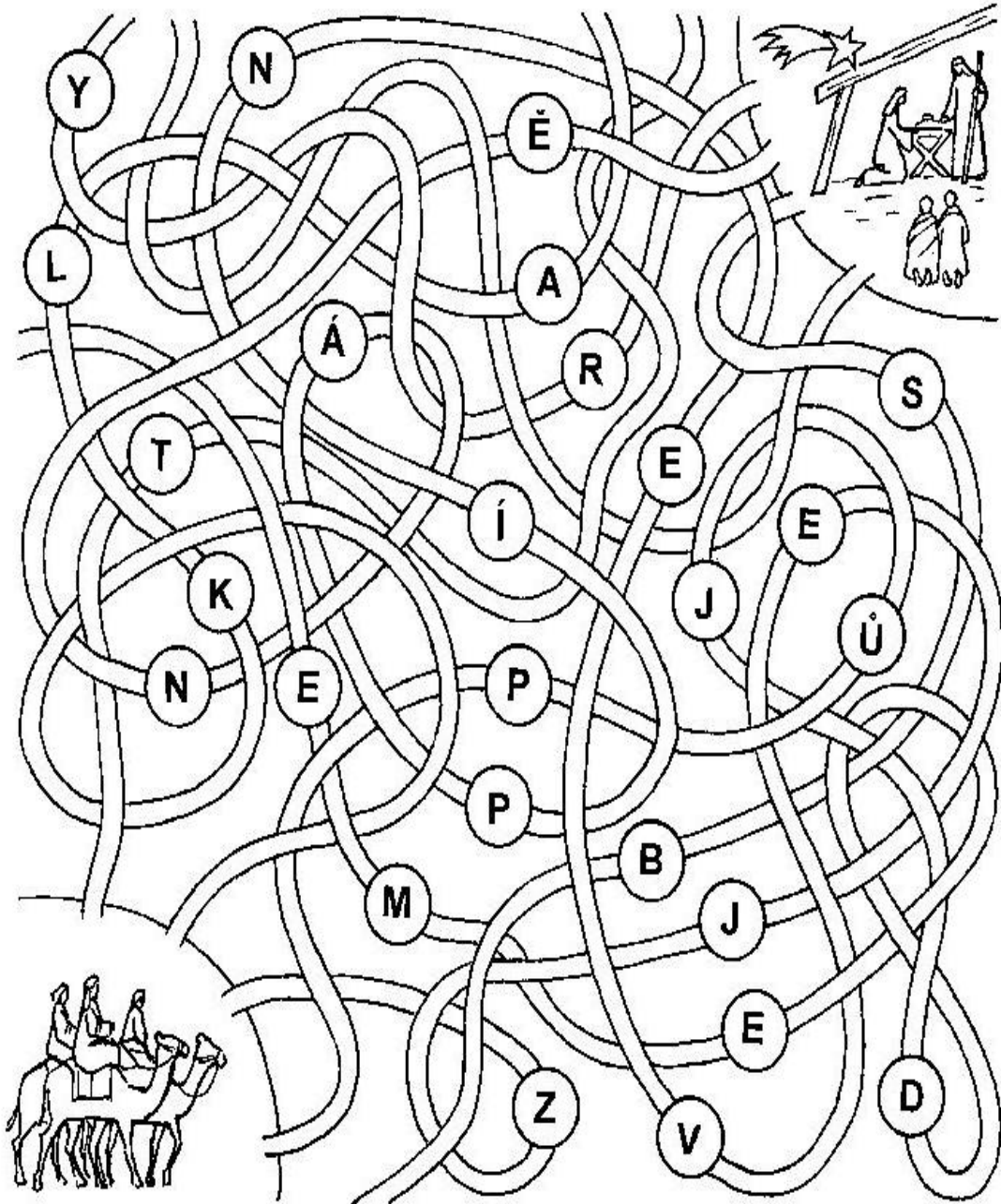
SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

SVÁTEK TŘÍ KRÁLŮ

Svátek Tří králů slavíme 6. ledna. Víš, jak se tento svátek jmenuje podle liturgického kalendáře? Správnou odpověď se dozvíš, když přečteš písmenka na cestě, která vede od tří králů do města Betléma.

Tajenka:

Milí pastýři, POUTNÍCI RADOSTNÉ ZVĚSTI,

nebyli jste pořádně poděšeni, když v oné, studené noci, kdy jste byli utábořeni a spali jste, byli jste náhle probuzeni "množstvím nebeských zástupů", které chválily Boha a zpívaly: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení"?

Jistě se vás zmocnil strach, zděšení, dezorientace, a pak údiv, úžas, nedůvěra. Ale nic z těchto citů vám nezabránilo bez prodlení jít a zvěstovat, co jste slyšeli a viděli,

Marii a Josefovi, kteří byli v Betlémě.

Milí pastýři, vám prvním oznámil Bůh tajemství vtělení, protože jste byli lidé prostí, schopní ještě se divit a žasnout. Bůh miluje a volí si věci prosté, každodennost, všednost, když chce přijít na svět. Vy jste svědky tohoto velkého zázraku: Boží láska se stala tělem, lidstvím, hříchem.

My jsme ztratili radost a schopnost zůstat s otevřenými ústy před jednoduchými věcmi. Raději všechno falšujeme a komplikujeme a neuvědomujeme si, že život bez nového očekávání, bez tajemství, bez prozatímnosti by byl opravdově a nesnesitelně nudný, byla by to opravdová a vlastní duševní a duchovní skleróza.

Milí pastýři, nyní tak vzácní a vyhledávaní v naší multimediální době, vám hlásali evangelium sami andělé a vy jste se zase stali poutníky radostné zvěsti. Z venkovské krajiny, kde jste byli utábořeni, jste šli do města Betléma, ze stanů do domů lidí. To je cesta toho, kdo se chce dnes stát kazatelem evangelia, heroldem spásy mezi lidmi. Boha můžeme potkat v historii každého dne, v obyčejných gestech, ve chvílích utrpení i radosti, oběti a námahy, práce i nezaměstnanosti, síly a nasazení, nebo i skleslosti.

"Každý den je pro nás Boží, dnes'... zhodnocuje dnešek, který máš, ne dobu, kterou už nemáš nebo kterou ještě nemáš a nevíš, budeš-li ji mít," napsal biblista Oscar Battaglia, když vykládal zvěst, kterou jste vy přijali. Bůh dále mluví ke každému z nás v naší osobní historii, v příhodách našeho života. Boží "dnes" se nikdy neopakuje, ale vždy je nové. Běda, když si necháme ujít příležitost!

Milí pastýři, jiná zvláštnost mě bije do očí ve vašem příběhu: když jste šli do Betléma, nešli jste jednotlivě, ale společně. Společně jste vstali, opustili jste své stany a dali jste se na pochod, abyste spatřili sotva narozeného Spasitele: Krista musíme objevit společně.

Všichni potřebujeme všechny. Také Maria a Josef potřebovali vás, drsné lidi,

z okraje blahobytné společnosti. Nejsme obyvateli osamělého a opuštěného ostrova, ale musíme hlásat Krista jedni druhým, protože všichni ho potřebujeme. Jak píše Giovanni Papini v této své úvaze, všichni potřebujeme jen jedno jediné: být spaseni: "Nastala doba, kdy se máš znovu zjevit všem a dát pádné a nevyvratitelné znamení této generaci. Vidíš, Ježíši, naši potřebu; vidíš, jak velká je naše potřeba; nemůžeš nepoznávat, jak se naše potřebnost už nedá prodlužovat, jak tvrdá a opravdová je naše tísnivá situace, naše nouze, naše beznaděj. Ty víš, jak potřebujeme tvůj zásah, jak je nutný tvůj návrat.

Potřebujeme tebe, tebe jediného a nikoho jiného. Jenom ty, který nás miluješ, můžeš mít s námi všemi, kdo trpíme, soucit, jaký má každý z nás sám se sebou. Ty jediný můžeš pocítit, jak velká, jak nezměrně velká je potřeba tohoto světa, jak velmi potřebuje svět v této hodině tebe. Nikdo jiný, nikdo ze všech žijících, nikdo z těch, kdo si hoví v bahně slávy, nemůže nám ubohým, vězícím v ukrutném nedostatku, v nejhroznější bídě, v bídě duše, dát dobro, které přináší spásu.

Všichni potřebují tebe, i ti, kdo to nevědí, a ti, kdo to nevědí, mnohem víc než ti, kdo to vědí. Hladový si představuje, že hledá chléb, a hladoví po tobě. Žíznivý myslí, že chce vodu, a žízni po tobě. Nemocný si namlouvá, že touží po zdraví, a jeho chorobou je tvá nepřítomnost. Kdo hledá krásu světa, hledá nevědomky tebe, který jsi celá a dokonalá krása. Kdo pátrá v myšlenkách po pravdě, touží, aniž to chce, po tobě, neboť tys jediná pravda, hodná, aby byla poznána;

a kdo se namáhá o mír, hledá tebe, jediný mír, v němž mohou spočinout

nejneklidnější srdce. Volají tě, a nevědí, že tě volají, a jejich volání je nevýslovně bolestnější než naše. Poprvé jsi přišel, abys nás spasil, narodil ses, abys nás spasil, mluvil jsi, abys nás spasil, dal ses ukřižovat, abys nás spasil. Tvým uměním, tvým dílem, tvým posláním, tvým životem je přinášet spásu. A my dnes (v těchto pochmurných a zlých dnech, v těchto letech, která jsou zhuštěním, nesnesitelným vystupňováním hrůzy a bolesti) potřebujeme bez prodlení, abychom byli spaseni!"

z knihy: Otevřené dopisy, Francesca Armetiho, vydalo: Karmelitánské nakladatelství

POVÍDKA

VÁNOCE

Vánoce totiž začínaly hluboko v listopadu, kdy se maminka po večerech dávala do cukroví. Maminčino cukroví bylo a vždycky bude jen jedno, zrovna tak jako bylo nenapodobitelné cukroví od babičky, nebo od tetičky. Žádné z nich se nedá pořídit jako duplikát ani sebestřednějším receptem. Pět vajec, půl kila mouky, lžičku zázvoru a ostatní věci do toho samozřejmě dát můžete, ale to nestačí. Na to je ještě zapotřebí, aby se to dělalo na prastarém vále, provoněném

seschlým těstem z posledních tří generací. Aby mouka byla uložena v truhličce po mamince, nebo po babičce, aby to chytilo tu správnou truhliččí přituchlinu. A aby koření bylo nastaveno tím, co voní ze stěn, almárek a šuplátek, a z nich nevoní přece jen melta, dřevo, barva, nýbrž i každý rodinný příslušník, včetně kocoura a psa. A voní v tom kouř, který nepatrně uchází mezi tálky sporáku, dále pasta na linoleum a seno z půdy a sto a další vůně. Při pečení jsem fungoval jako asistent. Maminka vykrajovala skleničkou z těsta kolečka a já vykrajoval náprstkem v kolečkách dírky. Za odměnu jsem pak směl sníst ty kousky, co se při pečení trochu připálily. A hlavně jsem

směl vylízat mísy s pomazánkami. Když byla várka toho večera napečená, pomazaná a slepená, naskládala ji maminka pečlivě do krabice od bot a pak nastalo největší předvánoční miráculum – zmizení díla. Událo se přes noc, a to tak dokonale, že krabici nikdo z nás nenašel, ikdyž jsme se snažili. Maminka ji ukryla, aby se to do Vánoc nesnědlo.

Protože my byli, jak se chlubila svým přítelkyním, mlsný. V plné slávě se taková krabice objevila až na Štědrý den. A někdy ani tehdy ne. Párkrát zmizela tak dokonale, že ji nenašla ani maminka. Jednou jsme dostali dobře uchované a uleželé vánoční cukroví až za vysvědčení na konci školního roku. A v bytech, ze kterých jsme se postupně stěhovali, čeká několik krabic na své objevení dodnes.

(z knihy *Vánoce mám rád*, od Františka Nepila, vydal Knížní klub Praha, 2015, knížku je možné si vypůjčit v Obecní knihovně v Bohdanči)

🎵 POZVÁNKA NA TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT 🎵

V sobotu, 7. ledna, 2017, v 17. hodin, proběhne **v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči** již tradiční koncert – známá **Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby - Hej mistře**, tentokrát jako tříkrálový.

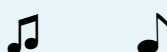
Vystoupí opět v sólových partech: **Jana NOVÁKOVÁ** – soprán, **Michaela ŠTEFÁČKOVÁ** – alt, **Ondřej ŠTEFÁČEK** – bas a nově vystoupí **Václav BOŠTÍK** – tenor, dále pak členové pěveckých sborů Vysočiny, **Tomáš CHUDÝ** – varhany, **Collegium chrámových hudebníků** s dirigentem **Františkem ŠTERBÁKEM**.

Doporučené, dobrovolné vstupné pro účinkující je 100 korun.

Koncert se podařilo uspořádat díky spolupráci OÚ Bohdaneč.

Všichni, kteří máte rádi tuto známou a krásnou Rybovu skladbu, patřící k českým Vánocům, jste srdečně zváni na živé představení!

🎵 Rybova Česká mše vánoční uzavře sváteční, vánoční dobu. 🎵

INFORMACE O SBÍRKÁCH V BOHDANEČSKÉ FARNOSTI k 31.12. 2016

Sbírky v Bohdanči a Třebětíně od 4.9. do 31.12.2016		14.253 korun
z toho	sbírka 18. 9. 2016 na církevní školství	550 korun
	sbírka 23. 10. 2016 na misie	2.695 korun
	sbírka 13. 11. 2016 na plošné pojištění kostelů	1.563 korun
Sbírky v Bohdanči a Třebětíně od 1.1. do 28.8.2016		23.454 korun
Sbírky za celý rok 2016		37. 707 korun
<i>Sbírky sčítají a zapisují: kostelníci J. Holub, M. Petrus, Laudátovi, A. Holubová</i>		

Kapitoly z Liturgiky 6.Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu**Svatostánek orientovaný
k východu**

Srdcem jeruzalémského chrámu byla velesvatyně – čtvercová místnost, která se nacházela hned za svatyní, od které byla oddělena oponou.

V šalamounově době tu stála Schrána smlouvy s manou, deskami Zákona z hory Sinaj a s Áronovou holí. Schrána byla vnímána jako jakýsi prázdný trůn, nad kterým se usazoval „oblak“ Boží

Bohdaneč, kostel Zvěstování Páně, presbytář orientovaný na východ přítomnosti. V herodovském chrámu už byla velesvatyně prázdná a jen kámen označoval místo, kde dříve Archa stála. Žádná noha sem nadále nesměla vstoupit, žádné oko ji nesmělo spatřit. Prorok Ezechiel píše: „*Pak mě (anděl) odvedl cestou k vnější bráně do svatyně, obrácené k východu. Byla zavřená. Hospodin mi řekl: »Tato brána zůstane zavřená; nebude otvírána a nikdo jí nebude vstupovat, neboť skrze ni vstoupil Hospodin, Bůh Izraele. Proto zůstane uzavřena.«*“ (Ez 44, 1–2). Pouze velekněz jednou v roce, v Den smíření, sem mohl vstoupit a přinést Hospodinu oběť. Když římský vojevůdce Pompeius Veliký navštívil Jeruzalém (přibližně v roce 66 př. Kr.) navštívil i Chrám a neomaleně vstoupil i do velesvatyně. Po odhrnutí opony však našel jen prázdný prostor: žádný náboženský obraz či socha tu nebyla, ale pouze svitky Písma. Bylo pro něho nepochopitelné, že někdo může uctívat Boha, aniž by ho nějak fyzicky nezpodobnil.

Prázdná svatyně však byla v té době znamením očekávání Vykupitele, nadějí, že Bůh sám obnoví svůj trůn. Židé se dodnes modlí v atmosféře toužebného očekávání Mesiáše, v jehož příchodu bude Chrám hrát svou roli. Všechna místa modlitby, tedy synagogy, jsou v Jeruzalémě orientována směrem k Chrámové hoře a mimo něj směrem k Jeruzalému. Židé takto plní Šalamounovu vůli pronesenou při zasvěcení dokončeného svatostánku Bohu: „*At' jsou tvé oči upřeny na tento dům v noci i ve dne, na místo, o kterém jsi řekl, že tam bude dlít tvé jméno. Vyslychej modlitbu, kterou se bude tvůj služebník modlit obrácen k tomuto místu... Vyslychej a odpouštěj.*“ (1 Král 8,29–30).

V roce 70 po Kr. byl jeruzalémský chrám defí nitivně zničen Římany a většina Židů byla rozptýlena mimo Svatou zemi. Zvláštní úctě se od té doby těší západní vnější chrámová zeď, příznačně nazývaná Zdí nářků, protože tu Židé po staletí oplakávají zánik chrámu (v hebrejštině se správně nazývá Západní zdí). Z tohoto místa dříve vystupovali velekněží a jejich pomocníci do svatyně, aby zde obětovaly na zápalných oltářích. Samotný Chrám už není možné obnovit, protože na chrámové plošině byly

vybudovány dvě význačné stavby islámu – tzv. Skalní dóm (nad údajným místem Abrahámovy oběti) a mešita Al-Aksá připomínající vystoupení proroka Mohameda na ohnivém koni na nebesa.

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo

V době krátce před Kristovým narozením zažíval Jeruzalém i celá země období relativního klidu a politické stability. Cizorodá přítomnost Římanů vnášela mezi Židy neklid a podněcovala touhu po obnovení svobodného království pod vedením opravdové autority – Mesiáše. Duchovní neklid mezi obyvatelstvem rostl, poté co vešlo ve známost, že se kdesi v judských horách narodil starším rodičům chlapec, jehož narození doprovázela různá zázračná znamení. Jeho otec Zachariáš v prorockém vytržení nad chlapcem předpověděl, že se Hospodin rozpomenul na svou smlouvu a dá „*abychom byli vysvobozeni z rukou nepřátel.*“ O svém synu pak řekl, že bude prorokem Nejvyššího, jemuž bude připravovat cestu (Lk 1,74–79), předcházet toho, který „*vychází z Výsosti*“ (lat. oriens ex alto). Od tohoto okamžiku znovu obracíme svou pozornost k východu. Jitřenka ohlašuje příchod Slunce.

Jde vlastně o naplnění Izaiášových slov: „*Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo.*“ (Iz 9.1). Samotný chlapec vejde do dějin spásy pod jménem Jan Křtitel. Poté, co se Ježíš podle předpovědi narodil v blízkém Betlémě – rodišti krále Davida, přichází Josef s Marií do Jeruzaléma, aby byl jako prvorozený podle Mojžíšova zákona zasvěcen (či obětován) Hospodinu. Evangelista Lukáš připomíná, že je v Chrámu uvítal stařec Simeon, kterému bylo předpovězeno, že neužrjí smrt, dokud nespatří Hospodinova Mesiáše. Poté, co ho vzal do náručí, začal chválit Boha a malého Ježíše označil „*světlem, které bude zjevením pohanům a slávou Izraele*“ (2,32).

Jas věčného světla

Sluneční a světelná symbolika je ve Starém zákoně velmi běžná, stále častější je především v mladších naučných knihách. Zcela osobitě ji později do svých spisů zapracuje i evangelista Jan. Bůh je zdrojem veškerého světla, vždyť i samotné Slunce a další nebeská tělesa jsou jeho dílem stvořeným až čtvrtý den (Gn 1,14–19).

Ve velké úctě bylo Slunce jako nezbytný předpoklad k životu u všech starobylých kultur. U mnohých z nich bylo dokonce hlavním božstvem. Ne však ve starém Izraeli, zde je chápáno jen jako „jeho dílo“. Přirovnání ke slunci a ke světlu pomáhalo starým židům vyjádřit, kým Hospodin je. Pozdější biblické spisy začínají rozlišovat: Boha chápou jako věčné nestvořené světlo a jas či záři jako jeho životodárný projev. „*Jasem věčného světla*“ (Mdr 7,26) se rozumí Moudrost. Tyto starozákonní výrazy je možno chápat i jako určitá předznamenání vztahu mezi Bohem Otcem a Božím Synem. Všechno, co Syn má, dostal od Otce, podobně jako jas zcela pochází ze svého zdroje – ze Slunce. S krásným chvalo zpěvem na slunce a nebesa se setkáváme v 19. žalmu: „*Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou...Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet... Bůh slunci na nebi postavil stan. Ono slunce jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho zářem...*“

Tento žalm rovněž hovoří o Kristu. Přirovnání k ženichovi čekajícímu na snoubenku známe z evangelií i ze spisů církevních Otců, kteří jeho nevěstou chápou jednak panenskou Církev, ale i zcela konkrétní lidskou duši. Kristus – vtělené Boží Slovo – vychází z nebeských komnat od svého Otce. Prochází světem a hledá člověka (čili duši – jeho nevěstu) jako pastýř hledá ztracenou ovci, a když ji nachází, vrací se s radostí nazpět ke svému Otci. Je to okamžik lásky: snoubenec hledá svou ztracenou lásku! Tento příběh se obrazně naplňuje každý den, když spatřujeme jak paprsky slunce hladí chrámové zdi, když slunce ubíhá od východu k západu. V každém takovém okamžiku je kostel pokaždé jiný, ale především pokaždé jinak krásný. Kristovým příchodem na svět se vše co bylo ukazuje ve zcela nové perspektivě, vlastně v „novém světle“. Vše, co dosud bylo, bylo jen přípravou na tuto chvíli. Změnil se Jeruzalém i celý svět: „*Vstaň, rozsviť se, Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo!*“ (Iz 60,1). Očekávání světla od člověka vyžaduje aby se zbavil strachu, uznal svou slabost, zcela se napřímil a přestal se „zakrucovat“ do sebe. Zkratka: „*Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení!*“ (Lk 21,28).

P. Radek Martinek

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu ke straně 8

1. V knize Genesis, ve 3. kapitole.
2. V neposlušnosti a v touze být sám sobě bohem.
3. Odmítnutí tohoto plánu, vytvoření svého plánu, jak dosáhnout štěstí.
4. Jako někoho zlého.
5. Že se dívá na Boha jako na někoho, kdo ho chce o něco ošidit, něco důležitého mu odepřít, nenabídnout mu pravé štěstí.
6. Touhu člověka sám si určovat, co je správné a co je špatné, sám si volit, jak naplní svůj život, jak dosáhne štěstí.
7. Dochází k zásadnímu narušení vztahu s Bohem (člověk opouští zdroj života).
8. V tom, že člověk do středu svého zájmu staví sám sebe.
9. Protože to není jen konkrétní skutek, ale jedná se o rozhodnutí, jakým způsobem chce člověk prožívat svůj život.
10. Stav, ve kterém se po Adamovi a Evě rodí každý člověk – odloučenost od Boha, náchylnost k neposlušnosti.
11. Obnovit svůj vztah s Bohem.
12. Ve svátosti křtu, kde se stáváme Božími dětmi.
13. Židé nevěří v dědičnou vinu.
14. Kolem 20. roku svého života.
15. Bůh na něm stíhá viny jeho otců.
16. Ukazuje hluboký vztah mezi dítětem a rodiči – dítě je trestáno za rodiče.
17. Protože jsou „dědici“ rozhodnutí svých předků, protože jsou člen lidské společnosti, která se takto rozhodla.

PODĚKOVÁNÍ za chod a údržbu kostelů

„Služte Pánu s radostí“ Bible, Žalm 99, 1

- ✳ *kostelníkům:* panu Josefu Holubovi, panu Miroslavu Petrusovi, Josefu Laudátovi
- ✳ *varhaníkům:* paní Stáně Mrázkové, Ing. Janu Veletovi, Prof. Zdeňku Uhlířovi
- ✳ *ministrantům:* Alžbětce a Margarétce Hrabčákovým, Filipovi Mlčochovi
- ✳ *za čtení z Písma:* manželům Mrázkovým, Hrabčákovým, Anně Holubové, Daně Mlčochové, Bohunce Laudátové
- ✳ *za květinové dary pro výzdobu:* paní Marii Batelkové, paní Miladě Kopecké, paní Martě Stehlíkové, paní Marii Čaloudové, A. Holubové, paní Klečákové, paní Hurtové, paní Brůnové, paní Linhartové, E. Tvrdíkové, paní Hlavové za klívie, také všem, kteří zdobí kostely na mše v Třebětíně a v Michalovicích
- ✳ *za darování rostlin do farní zahrady a do parku kolem kostela, také za odbornou poradu a údržbu –* p. Holubovi, Petrusovi, A. Holubové, Pí Linhartové, M. Kopecké, pí Michaele Pelcové
- ✳ *za adventní věnec:* pí Stehlíkové – za zelený základ, za ozdobení - Martě Holubové
- ✳ *za vánoční stromky:* panu Josefu Hlavovi
- ✳ *za úklid kostelů v Bohdanči a Třebětíně před Vánocemi:* panu Josefu Holubovi, Anně Holubové a Miroslavu Petrusovi
- ✳ *za přenesení betléma do kostela:* p. Mrázkovi, p. Petrusovi, pí. A. Holubové, p. Mlčochovi; *za instalování betléma v kostele:* panu Josefu Holubovi
- ✳ *za vánoční výzdobu kostela:* panu Josefu Holubovi, Anně Holubové, Martě Holubové, p. Petrusovi v Třebětíně
- ✳ *za organizování rekonstrukcí a oprav:* Ing. Janu Veletovi
- ✳ *za celoroční přípravu farního Zpravodaje:* členům redakce
- ✳ *za kopírování Zpravodajů:* Obecní knihovně Bohdaneč - knihovnici
- ✳ *za správu webových stránek farnosti:* pí. Anně Holubové
- ✳ *členům farní rady:* za jejich činnost a práci pro farnost
- ✳ *všem našim sponzorům, dárcům, přispěvatelům, příznivcům a spolupracovníkům*
- ✳ P. Tomšíčkovi za duchovní správu a nám všem za účast na slavení bohoslužeb během roku, pomoc příspěvků na chod a opravu kostelů, za modlitby.

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

✳ Obecní knihovna uspořádala poslední akci v roce 2016, těsně před Vánoce, v sobotu 17. 12., odpoledne, v prostorách nad knihovnou jsme vyráběli vánoční ozdoby z polystyrénových koulí, mašlí a špendlíčků, všem se ozdoby povedly, každá byla jiná a originální a krásná. Zároveň jsme si uvařili voňavý, vánoční čaj a mlsali sušenky, pro předvánoční náladu nám svítily

vánoční svíčky na oknech, menší děti využily prostory ke hrám, příjemné, rukodělné setkání se povedlo

- ✳ **Obecní knihovna bude nově odebírat časopis Amos kreativ**, je to časopis zaměřený hlavně na rukodělné činnosti a na tvoření, časopis využijí nejen knihovnice, ale také bude k dispozici čtenářům, kteří občas hledají nápady pro výrobky, nebo dárky; časopis bude k dispozici již od ledna roku 2017
- ✳ **Knihovnice zadávala knihy, které máme v knihovně k vypůjčení do elektronického knihovního systému, který je celostátně propojen se všemi veřejnými knihovnami.** Pracovala na tom od května do konce října 2016. Ještě zbývá dodělat asi menší polovinu – a to knihy přímo v knihovně a pak knihy, které máme v archívu, dále bude třeba knihy postupně přeobalit do nových, lesklých obalů a podle potřeby knihy opravit, slepit vazbu atd. Knih v našem fondu máme odhadem 4000, zadání 8. – 10. knih do systému trvá odhadem asi 1 hodinu – musí se vyplnit název knihy, jméno a příjmení autora, rok a místo vydání, žánr knihy atd. Už nyní lze v online katalogu, který lze dohledat na webových stránkách Obecní knihovny Bohdaneč, najít všechny knihy, které tam byly doposud zadané a to nejen v knihovně, ale čtenáři si je mohou najít i z domova a vybrat si knihu, kterou by si rádi přečetli, nebo povinnou četbu atd. Naše knihy vidí přes online katalog i čtenáři z jiných knihoven a mohou si u nás objednat to, co u nich nemají a máme naopak v naší knihovně my. Elektronický systém je velmi užitečný a praktický
- ✳ **Obecní knihovna Bohdaneč nakoupila během roku 2016 několik nových knih - soubor asi 10. knih o české, československé**

historii od dob dávnověku až do roku 1989, jsou to knihy psané odborníky a zároveň doplněné obrázky, fotkami a ilustracemi, k využití budou hlavně pro děti a mládež pro studium, ale i pro dospělé, zároveň, jsme jako bonus získali knihu, Dějiny zemí koruny české do 19. století. Také jsme koupili 2 knihy s vánoční tematikou – jednu pro děti a jednu pro dospělé od Františka Nepila – Vánoce mám rád. I letos jsme dostali knižní dary od našich spoluobčanů, jsou to většinou kvalitní knihy, životopisy, romány, nebo časopisy Riders Digest o přírodě, cestování atd. – za dary děkujeme, doplní náš knihovní fond.

- ✳ **Obecní knihovna má stále stejnou otevírací dobu – každou sobotu od 9. – 11. hodin, také poplatky za rok jsou stejné – dospělí platí 20 Kč, důchodci – 16 Kč, děti 10 Kč.** Všichni čtenáři a návštěvníci jsou v knihovně srdečně vítáni i v dalším roce a to buď v knihovně, nebo na různých akcích, které budou, v rámci zpestření kultury, organizovány. Informace naleznete na webových stránkách knihovny Bohdaneč: www.knihovnabohdanec.webk.cz, nebo na letáčcích na obvyklých místech.

Park kolem kostela v Bohdanči

Ráda bych informovala o tom, co se podařilo v parku kolem kostela v Bohdanči, který je původně hřbitovem tedy místem pietním, které je vhodné udržet jako klidné a upravené místo. Navíc z jihovýchodní strany na okraji je umístěn pomník padlým legionářům - Horákův pomník, který vystavěli naši předkové za První republiky, dodatečně tam bylo připsáno také padlým ve Druhé světové válce. V parku jsou okrasné dřeviny a rostliny z minulosti, některé z nich byly vysázeny ještě za První republiky a později, vedle pomníku zbyla jedna drobnokvětá, červená růžička, během druhé poloviny roku tam přibýly další – hortenzie, azalka, buddleiy, zákula, různé druhy pivoňek a růží, zejména z jižní strany, které by měly barevně prosvítit zelenou barvu trávníku a zároveň ladit k barvě omítky a střechy kostela. Za odbornou poradu je třeba poděkovat paní Michaelae Pelcové a paní Neckářové. Za darování sazenic rostlin do parku a také do farní zahrady, kde bychom chtěli mít zásobní zahrádku pro pěstování květin do kostela, také za zasazení rostlin v zahradě a v parku – díky paní Linhartové, paní Kopecké, paní Pelcové, Anně Holubové. Rostliny potřebují čas, aby mohly vyrůst a zesílit a tak jejich plnou krásu budeme moci obdivovat tak za 2 – 5 let.

Rhododendrony, které jsou již dlouho zasazené na severní straně u kostela a u vchodu od fary a další okrasné rostliny a keře v parku byly pohnojeny, některé z nich obsypány kůrou – poděkování za to patří Ing. Dvořákovi. Každá rostlina a keř potřebují něco jiného – jiné hnojivo a jinou údržbu.

Park byl během sezóny průběžně udržován a sekán (asi 3x do roka) – poděkování patří kostelníkům panu Petrusovi a panu Holubovi.

Do travní plochy kolem kostela byly vyseté talovínky, což jsou časně, žlutě kvetoucí, vytrvalé jarní rostlinky, semínka nám darovala paní Linhartová.

Park bude společnými silami udržován, budeme pracovat s tím, co tam je a zůstalo, s krásně vzrostlými stromy, které dávají v létě stín a osvěžují a čistí vzduch a dávají také úkryt ptactvu, s údržbou a hnojením rostlin a keřů, aby zesílily a případně s rozšířením okrasných trvalých rostlin – růží, které se k historické budově, jako je kostel, hodí nejvíce. Růžové keře byly vybrány tak, aby byly odolné, jak proti dešti, tak proti plísním – nebude je, tedy třeba postříkovat chemií, budou růst jako sadové, vyšší růže v trávě, bez častého okopávání, stříhání a péče, než jakou potřebují záhonové růže. Zároveň jejich květy budou případně podle potřeby k dispozici k výzdobě kostela.

Cílem je, aby byl park kolem kostela, který patří farnosti, upravený a aby se změnil a rozsvítil barevnými keři a květy mezi zelenými jehličnany a trávníkem a stal se oku lahodícím místem a zůstal zelenou oázou v centru obce.

V případě zájmu se nějak podílet, pomoci, nebo máte-li přebytek trvalek, můžete se na mě obrátit a společně budeme park zkrášlovat.

Pokud máte případně přebytky nějakých květin, ideálně trvalek, které bychom zasadili do zásobárny na farní zahradě, můžete se též přihlásit. Zásobárna květin, by měla doplnit darované květiny, které dostáváme od našich zasloužilých pěstitelek, ale určitě by neměla naše pěstitelky nahradit, takže krásné květiny z vašich zahrádek na výzdobu kostelů jsou stále vítány ☺.

Všem předem díky za jakoukoliv snahu, pomoc, či zájem.

Také v Kotoučově, k pomníku padlým v obou světových válkách, byly na podzim vysazeny 3 růže, které by neměly být náročné na péči, růže byly doporučeny a vypěstovány paní Pelcovou, až dorostou a pokvetou, měly by zdobit prostor kolem pomníku od června do zámrazu.

Anna Holubová

INFORMACE - ROZPISY BOHOSLUŽEB NA PŘÍŠTÍ ROK

Rozpis vašich mší-intencí se bude opět nově zapisovat - zajděte si znovu za panem farářem po některé mši a nechte si zapsat vaši intenci podle toho, jak potřebujete. Jednotlivé mše se potom budou hlásit každou neděli v kostele v ohláškách a budou zveřejněny také ve vývěsce venku na dveřích kostela.

Krátce...

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde na jaře, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, náklady na výtisk jednoho čísla činí asi 8 korun a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu, kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Proběhlo:

- ✧ po první neděli adventní – žehnání adventních věnců, o druhé neděli adventní - návštěva Mikuláše

Plánované akce:

- ✧ vzdělávací setkání – pozvání zajímavých hostů
- ✧ setkání farníků při různých příležitostech během roku
- ✧ koncerty
- ✧ další akce, které se budou postupně vyhlašovat.

Akce z okolí: 7. 1. 2017, v 15.00, na Husově náměstí v Ledči n/S.- Živý Betlém
Tříkrálový průvod, aneb Kam nás dovedla betlémská hvězda.

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 2017 !

SVÁTKY POUTĚ A POSVÍCENÍ 2017

Datum	Liturgická oslava
L e d e n	
1.1.	Nový rok, den modliteb za mír, <i>začátek občanského roku</i>
6.1.	Slavnost Zjevení Páně – Tři králové
8.1.	Svátek Křtu Páně
Ú n o r	
2.2.	Uvedení Páně do chrámu, Hromnice 2.2.
B ř e z e n	
1.3.	Popeleční středa
5.3.	1. neděle postní
12.3.	2. neděle postní
19.3.	3. neděle postní, Slavnost svatého Josefa
25.3.	Slavnost Zvěstování Páně
26.3.	4. neděle postní
D u b e n	
2.4.	5. neděle postní – Smrtná neděle
9.4.	Květná neděle - pašijová
13.4.	Zelený čtvrtek
14.4.	Velký pátek
15.4.	Bílá sobota
16.4.	Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční, Pouť v Bohdanči, Kotoučově, Nové Louce, Prostřední Vsi, Šlechtíně
17.4.	Velikonoční pondělí
25.4.	Svátek svatého Marka - evangelisty
K v ě t e n	
3.5.	Svátek svatých Filipa a Jakuba - apoštolů
14.5.	Svátek sv. Matěje
16.5.	Svátek sv. Jana Nepomuckého – Pouť v Bělé
25.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně, 28. 5. v neděli - oslava
Č e r v e n	
4.6.	Slavnost Seslání Ducha Svatého – Hod Boží svatodušní
11.6.	Slavnost Nejsvětější Trojice – Pouť ve Vickovicích
15.6.	Slavnost Těla a Krve Páně, 18. 6. v neděli - oslava
23.6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 25.6 v neděli - oslava
24.6.	Slavnost narození sv. Jana Křtitele
29.6.	Slavnost svatých Petra a Pavla – apoštolů, pouť v Dědicích

Červenec

3.7.	Svátek svatého Tomáše - apoštola
5.7.	Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
13.7.	Svátek svaté Markéty – pouť v Tasicích, 16.7. v neděli - oslava
17.7.	Slavnost Nejsvětějšího Vykupitele, 16.7. v neděli - oslava
19.7.	Svátek sv. Jakuba - apoštola

Srpen

6.8.	Svátek Proměnění Páně
19.8.	Nanebevzetí Panny Marie
24.8.	Svátek svatého Bartoloměje - apoštola
29.8.	Památka umučení sv. Jana Křtitele

Září

8.9.	Svátek narození Panny Marie
21.9.	Svátek svatého Matouše, apoštola a evangelisty – posvícení ve Vickovicích a v Michalovicích
28.9.	Slavnost svatého Václava

Říjen

8.10.	Posvícení v Prostřední Vsi
15.10.	Havelské posvícení v Bohdanči a v Bělé
18.10.	Svátek svatého Lukáše – apoštola a evangelisty
22.10.	Posvícení v Řeplicích
28.10.	Svátek svatých Šimona Judy - apoštolů
29.10.	Slavnost všech svatých (1.11.), posvícení ve Šlechtíně

Listopad

2.11.	Památka Všem věrných zemřelých
5.11.	Posvícení v Kotoučově a Třebětíně
12.11.	Martinské posvícení v Tasicích
19. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – <i>konec církevního roku</i>
26.11.	1. adventní neděle – <i>začátek církevního roku</i>
30.11.	Svátek svatého Ondřeje - apoštola

Prosinec

3.12.	2. adventní neděle, svátek svatého Mikuláše (6.12.)
10.12.	3. adventní neděle
17.12.	4. adventní neděle
24.12.	Štědrý den
25.12.	Slavnost narození Páně, Hod Boží vánoční
26.12.	Svátek svatého Štěpána, prvomučedníka
31.12.	Svátek svatého Silvestra – <i>konec občanského roku.</i> 2016 A.H.

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **Mgr. Stanislav Tomšíček**
Mobil: +420 732 513 972
Telefon: +420 327 591 170
E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com
www. **farnostbohdanec.estranky.cz**

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub
Kostelník v Třebětíně: pan Miroslav Petrus
Kostelník v Michalovicích: pan Josef Laudát

POŘAD BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH

24.12. Štědrý den	17.00 Mše svatá	P. Tomšíček	BOHDANEČ
25.12. Hod Boží vánoční	9.45 Mše sv.	P. Tomšíček	BOHDANEČ
26.12. Svátek Sv. Štěpána	9.45 Mše sv.	P. Tomšíček	TŘEBĚTÍN
1.1. Nový rok	9.45 Mše sv.	P. Tomšíček	BOHDANEČ
8.1. Tři králové	9.45 Mše sv.	P. Tomšíček	BOHDANEČ

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Středa	18.00 Mše svatá	Bohdaneč
Podle ohlášek v kostele v Bohdanči a na vývěškách - Třebětín		
Podle ohlášek v kostele v Bohdanči a na vývěškách - Michalovice		

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

vychází nepravidelně, 4x do roka, za drobné chyby se omlouváme

Redakční rada: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Bc. Anna Holubová a další externí dopisovatelé a příspěvků a článků

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz